

УДК 316.37; 316.77; 378; 87.9

Аксьонова В. І.,

канд. філос. наук, доцент кафедри педагогіки та суспільних наук

Кіровоградська льотна академія НАУ

Скловський І. З.,

доктор філос. наук, професор кафедри суспільних наук та документознавства

Кіровоградський національний технічний університет

Футурологічне усвідомлення молодим фахівцем сенсу буття

Для вивчення зазначеної проблеми істотне значення має антропологічний підхід, пов'язаний з аналізом успішної освітньої діяльності, щоб також досягти її комунікативно-цивілізаційного результату, оскільки „духовний прибуток вищих ідеалів” є максимально ефективним отриманням найважливіших цінностей буття, виявленням метафізичних критеріїв інформаційної культури, розподілу ролей влади і суспільства, особистості та патріотизму молодого фахівця.

Мета даного дослідження – виявити прихильність до антропологічно-філософського знання саме тих майбутніх фахівців, що були незадоволенні рівнем стереотипізації власних знань, бо вони не відповідали часу цивілізаційно-громадських перетворень на зламі тисячоліть.

Владі, що реформується, треба зрозуміти вислів Дж. С. Мілля про те, „що великі справи не робляться маленькими людьми”. Цим афоризмом англійський мислитель ХІХ ст. пояснював те, що молоді інтелігенти теж бажають бути справжніми прихильниками цивілізаційних змін, оскільки є новаторами вдосконалення комунікативно-професійного життя.

Духовні нащадки великого Кобзаря та видатного педагога В. О. Сухомлинського так само, як і А. С. Макаренка та інші талановиті українські прихильники філософського осмислення освіти, знайшли деяку радикальну стимуляцію на межі ХХ-ХХІ ст. у “Революції на граніті”, “Помаранчевій революції” і “Революції гідності”.

В історіографії пропонується аналіз етносоціальних проблем національного духу на основі пізнання метафізики української ідеї. Проводиться онтологічне осмислення історичної пам'яті, котра зберігає свою багатозначність, чим обумовлює європейські перспективи української політичної нації, зміцнюючи свій оригінальний внесок у європейську цивілізацію на зламі тисячоліть.

Даний аспект розрахований на молодих фахівців, і всіх тих, кого цікавлять проблеми філософії пошуку структури і сенсу буття. У новій історіографії України постнеокласична метафізика економіки потребує якісного перегляду дослідницьких установок; навіть у деяких підручниках, що проголошені для “висвітлення питань про те, що фальсифіковані офіційною радянською історіографією”, іноді майже жодного слова про постнеокласичне чи неосферогенетичне осмислення буття, ні про співвідношення націонал-демократичного і незалежного робітничого рухів, у тому числі української, кримськотатарської та інших течій опозиційного руху.

Немає такого визначення ні під час порівняння загальних, специфічних, ні одиничних феноменів, які мають дуже впливовий сенс на динамічний розвиток офіційного та альтернативного громадського життя.

Але ігнорування теми економічного або морального впливу, наприклад, таких постатей знаних у цивілізованому світі, як А. Сахаров чи В. Чорновіл, Іван Павло II, які відверто оголосили своє бажання “жити не за брехнею”, закладає “міну сповільненої дії” й не стільки під російську, або польську, скільки під “історичну свідомість нашої молоді”. Криза інтелектуальних цінностей, однак, потребує активізації всіх складових духовно-сенсового реалізації потенціалу громадської динаміки, бо це викликає постнеокласичне осмислювання, – розуміння сенсу передчасних хворобливих і болісних феноменів, що може призвести до тимчасового краху соціального романтизму.

В останні півтора десятиліття, дають певні підстави припускати, що освітня інституція з чинника сприяння “рівності можливостей” часто-густо перетворюється на чинник, що сприяє “соціальної закритості” на полюсах освітньої, а відповідно, і соціальної ієрархії. Криза нерідко пов’язана з рівнем інформаційно-комунікативного самопізнання молодим фахівцем як духовних монад, так і громадських суперечок, що гальмує практичне втілення нових поки ще абстрактних підходів до сучасних потреб Духу істини, перекреслюючи вульгарно-соціологічне тлумачення практики реформування освіти.

Перехід від індустріального виробництва до науково-інформаційних технологій є головною передумовою успіху України, але необхідною умовою її конкурентоспроможності у світі.

Досягнення високих освітніх стандартів на відміну від індустріального суспільстві, в інформаційному все вирішуватиме рівень розвитку особистості, уміння кожної людини працювати за сучасними вимогами. Нарощування інтелектуального потенціалу як окремої людини, так і цілих держав залежить від стану освіти і науки, саме вони визначають позиції в сучасному світі.

На основі футурологічного аналізу з позицій “сім’ї великій, вільній, новій” сучасна метафізика економіки намагається осмислювати національну ідею у творчості Т. Шевченка – у етносоціальному ракурсі поняття “гетьмансько-козацького товариства”. У цих рядках викладено головний дух футурології, як мотивування принципів нашої націонал-патріотичних традицій, що вимагає від світового товариства реальної допомоги для проведення економічної модернізації попри гібридні війни та припинення анексії Криму та Донбасу .

Список літератури

1. Аксьонова В. І. Міжкультурна комунікація як атрибут соціокультурної життєдіяльності суспільства / В. І. Аксьонова// Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії: Зб. наук. пр. за ред. проф. Воронкової В.Г. – Запоріжжя: Вид-во ЗДІА, 2011. – Вип.45. – С.128-141.
2. Андрущенко В. П. Філософія як теорія і методологія розвитку освіти/ Віктор Петрович Андрущенко// Філософія освіти 21 століття. Проблеми. Перспективи: зб.наук.праць. – Вип.3. – К.: знання України, 2000. С 17-23.
3. Аристотель. Політика / Аристотель; пер. с древнегреч. // Сочин. В.4-х т. – М.: Мысль, 1983. – Т 4. – С. 375-644. – (Философское наследие).
4. Борінштейн Є. Р. Особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства/ Євген Русланович Борінштейн. Автореферат ...доктора філософських наук. Спеціальність 09.00.03 – соціальна філософія та філософія історії. – Одеса. Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського, - 2010. -34с.
5. Борінштейн Є. Р. Соціокультурні особливості мовної особистості// Євген Русланович Борінштейн// Соціальна психологія. – 2004. - №5. – С.63-71.
6. Вернадский В. И. и религия. XIX век. На пути к неконфессиональной религиозности / И. Мочалов. – М.: Знание, 1991. – 64 с.
7. Доброльська Ю. А. Філософія історії: типи та моделі / Добролюбка Ю. А. – Одеса: Астопринт, 2010. – 232с.